

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Верховний Архиєпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 21/318

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворної і Нероздільної Тройці,
Отия, і Сина, і Святого Духа. Амінь

Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви
СВЯТОСЛАВ

Мир у Господі!

Приписання священнослужителів є давнім інститутом канонічного права. Перший Нікеїський Собор звертається до нього в каноні 15, яким він настановляв «єпископів, пресвітерів і дияконів», котрі «всупереч канону... переходили від міста до міста», як собі бажали, «вчиняючи великий безлад та чвари». Мандрівне духовенство порушувало громадський спокій (пор. Decrees of the Ecumenical Councils, ed. Norman P. Tanner, vol. 1, 13).

Священнослужителі повинні виявляти готовність послужити з дозволу власного єпископа там, де в цьому є потреба через брак душпастирів.

Беручи до уваги вищесказане, Синод Єпископів на своїй сесії, що відбулася 30 березня – 29 вересня 2021 року Божого, затвердив норми, які окреслюють перебування священиків за межами своєї єпархії (постанова № 19).

Завершуючи передбачену правом процедуру, відповідно до норми кан. 112 Кодексу канонів Східних Церков,

проголошуємо **Інструкцію про перебування священиків за межами своєї єпархії**

і постановляємо:

впровадити її в законну силу через два місяці від дня електронного опублікування цього законодавчого документа на офіційному вебсайті Української Греко-Католицької Церкви (idccs.ua) (див. кан. 15 Канонів партикулярного права УГКЦ).

Текст цього документа має бути також опублікований у «Благовіснику Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви».

o. M. Sulima
о. Микола Сулима,
кандидат Курії

Верховного Архиєпископа УГКЦ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого преподобного Іларіона Великого,
3 листопада 2021 року Божого

ІНСТРУКЦІЯ ПРО ПЕРЕБУВАННЯ СВЯЩЕННИКІВ ЗА МЕЖАМИ СВОЄЇ ЄПАРХІЇ

Глава 1 Вступні положення

Арт. 1. §1. Усі священнослужителі УГКЦ, як пресвітери, так і диякони, мають право перебувати поза межами єпархії, до якої приписані.

§2. Те, що стосується священнослужителів, приписаних до єпархії, на підставі самого права стосується також священнослужителів, приписаних до екзархатів (пор. кан. 313 ККСЦ).

Арт. 2. §1. Єпархіальний єпископ може, як покарання, заборонити підлеглому йому священнослужителеві покидати власну єпархію (пор. кан. 1429, §1 ККСЦ).

§2. Нікому не слід забороняти перебувати на території іншої єпархії, однак єпархіальний єпископ може просити священнослужителя про повернення до власної єпархії.

Глава 2 Перебування священнослужителів за межами власної єпархії

Арт. 3. Священнослужитель може перебувати поза власною єпархією:

- 1) на підставі угоди про тимчасовий переїзд до іншої єпархії (пор. кан. 360, §1 ККСЦ);
- 2) на підставі безпосереднього підпорядкування Отцю і Главі УГКЦ на час виконання завдань, які стосуються всієї УГКЦ (пор. кан. 89, §1 ККСЦ);
- 3) на підставі виїзду на навчання чи лікування;
- 4) на підставі дозволу, про який мова в кан. 386, §1 ККСЦ.

Арт. 4. §1. У разі тимчасового переїзду до іншої єпархії священнослужитель може відлучитися від власної єпархії лише з моменту набуття чинності угоди, про яку мова в кан. 360, §1 ККСЦ.

§2. У разі безпосереднього підпорядкування Отцю і Главі УГКЦ священнослужитель може відлучитися від власної єпархії лише від моменту, визначеного Отцем і Главою УГКЦ.

§3. У разі виїзду на навчання священнослужитель може відлучатися від своєї єпархії лише за дозволом єпархіального єпископа.

§4. Якщо священнослужитель має дозвіл, про який мова в кан. 386, §1 ККСЦ, він може відлучитися від власної єпархії з моменту, встановленого тим, хто надав дозвіл.

Арт. 5. §1. Священнослужитель не може відлучатися від своєї єпархії більше як на сім днів без дозволу, принаймні припустимого, власного місцевого ієрарха (пор. кан. 61 ПП УГКЦ).

§2. Дозвіл місцевого ієрарха припускається, якщо з якихось причин неможливо отримати виразний дозвіл.

§3. Якщо священнослужитель бажає відлучитися від своєї єпархії більше ніж на чотирнадцять днів, він повинен отримати на це дозвіл єпархіального єпископа.

§4. Священнослужитель, який відлучається від власної єпархії з метою виїзду за кордон, повинен отримати письмовий дозвіл від єпархіального єпископа.

§5. Перед виїздом священнослужителя за кордон єпархіальний єпископ повинен видати йому документ, який засвідчує, що священнослужитель не притягувався до кримінальної відповідальності у справах, що стосуються неповнолітніх або вразливих осіб.

§6. Якщо документ, наданий єпархіальним єпископом, містить інформацію про притягнення священнослужителя до кримінальної відповідальності у справах, що стосуються вищезазначених осіб, єпархіальний єпископ повинен надіслати копію цього документа до єпархії, до якої виїздить священнослужитель.

Арт. 6. §1. Священнослужителі мають право на щорічну відпустку, тривалість якої становить тридцять календарних днів (пор. кан 64 ПП УГКЦ).

§2. Священнослужитель під час відпустки має право вільно відлучитися від власної єпархії, також і для виїзду за кордон.

Глава 3

Права і обов'язки священнослужителя за межами власної єпархії

Арт. 7. §1. Священнослужитель, який має намір перебувати на території іншої єпархії протягом більше ніж тридцять днів, зобов'язаний невідкладно повідомити місцевого ієрарха (пор. кан. 386, §2 ККСЦ).

§2. У цьому разі священнослужитель зобов'язаний повідомити також власного єпархіального єпископа.

Арт. 8. §1. Священнослужитель, який перебуває поза власною єпархією, підлягає місцевому єпархіальному єпископові в тому, що стосується обов'язків стану, а саме: прилюдної відправи Божого культу, проповідування слова Божого народові, особливо релігійного і морального виховання вірних, головно дітей, катехитичного і літургійного навчання, гідності духовного стану, а також різних справ, які пов'язані з апостолятом (пор. кан. 386, §2 ККСЦ).

§2. У місцях, де не було засновано ієрархічних структур УГКЦ, місцевим ієрархом для вірних УГКЦ є місцевий ієрарх латинської Церкви, якщо ж їх кілька, то місцевий ієрарх, призначений Апостольським Престолом (пор. кан. 916, §5 ККСЦ).

§3. Якщо, на думку єпархіального єпископа, священнослужитель, перебуваючи поза власною єпархією, зловживає своїм станом, єпархіальний єпископ має право заборонити такому священнослужителеві виконувати священнодійства на території очолюваної ним єпархії.

§4. Священнослужитель, який перебуває поза власною єпархією, зобов'язаний підтримувати контакти з власним єпархіальним єпископом, інформуючи його про свою діяльність на території іншої єпархії, та в разі потреби просити дозволу на продовження перебування поза власною єпархією.

Арт. 9. Священнослужитель, який перебуває поза своєю єпархією, не може користуватися правами і відзнаками, пов'язаними з наданими йому санами, хіба що за згодою місцевого ієрарха (пор. кан. 388 ККСЦ).

Арт. 10. Пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, зобов'язаний звершувати Божественну Літургію щонеділі і у свята, приписані партикулярним правом УГКЦ, залежно від обставин місця і часу.

Арт. 11. §1. Пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, для служіння Божественної Літургії повинен пред'явити чинне посвідчення священника парохові або в разі його відсутності тому, хто його законно заступає, хіба що в інший спосіб відомо про його певність (пор. кан. 703, §1 ККСЦ).

§2. У цьому разі також слід дотримуватися приписів, встановлених єпархіальним єпископом (пор. кан. 703, §2 ККСЦ).

Арт. 12. §1. Пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, може за потреби замінити пароха на відправі Божественної Літургії (пор. кан. 40, §3 ПП УГКЦ).

§2. Для того щоб пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, міг заступати пароха у виконанні душпастирських обов'язків, він повинен отримати дозвіл місцевого єпархіального єпископа.

§3. Для служіння вірним іншої Церкви свого права пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, повинен отримати індульть біритуалізму від Апостольського Престолу.

Арт. 13. Пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, може правосильно уділяти Святе Таїнство Покаяння в усьому світі будь-яким вірним, хіба що місцевий ієрарх в окремому випадку виразно це заперечить (пор. кан. 722, §4 ККСЦ).

Арт. 14. Пресвітер, який перебуває поза власною єпархією, може правосильно благословити подружжя, отримавши на це повноваження від місцевого ієрарха або пароха (пор. кан. 828, §1 ККСЦ).

Арт. 15. §1. Якщо йдеться про священнослужителя, який після довічних обітів, складених в інституті богоспасяченого життя, і свячення одержав індульть виходу та повернення до світського життя, він не може священнодіяти, поки не знайде єпархіального єпископа, який би доброзичливо його прийняв (кан. 494, §1 ККСЦ).

§2. У разі скасування монастиря влада, про яку мова в кан. 438 ККСЦ, повинна вирішити ситуацію зі священнослужителями, які до нього належали, зі збереженням приписів партикулярного права.

Арт. 16. Якщо священнослужитель, який перебуває поза власною єпархією, отримує громадянство країни нового місця проживання, справа повинна вирішуватися двома єпархіальними єпископами згідно з приписами кан. 359 і 360 ККСЦ.

Арт. 17. §1. Якщо священнослужитель, який подав зрешення з уряду або з будь-яких інших причин став не здатним виконувати свої обов'язки, перебуваючи на емеритурі, бажає проживати поза власною єпархією, він повинен отримати на це дозвіл власного єпархіального єпископа.

§2. Єпархіальний єпископ, перш ніж надати дозвіл, повинен порадитися з колегією єпархіальних радників.

§3. Після надання дозволу єпархіальний єпископ повинен письмово повідомити про це єпархіального єпископа єпархії, на території якої священнослужитель бажає проживати.

Арт. 18. §1. Утримання священнослужителя-емерита здійснює єпархія, до якої він належить (кан. 390, §1 ККСЦ).

§2. Якщо священнослужитель-емерит одружений, то єпархія, до якої він належить, повинна подбати також і про належне утримання його сім'ї (пор. кан. 390, §2 ККСЦ).

Арт. 19. §1. Визначаючи суму, необхідну для утримання священнослужителя-емерита, слід брати до уваги цивільне законодавство країни перебування та фінансову спроможність єпархії, до якої священнослужитель належить.

§2. Якщо фінансова спроможність єпархії не дозволяє забезпечити утримання священнослужителя-емерита відповідно до приписів цивільного законодавства країни перебування, єпархія, до якої належить священнослужитель, повинна забезпечити його утримання частково.

Арт. 20. §1. За організацію похорону священнослужителя-емерита несе відповідальність єпархія, до якої він належить.

§2. Місце поховання священнослужителя-емерита визначає він сам або, якщо його воля щодо місця поховання залишилася невідомою, єпархіальний єпископ єпархії, до якої належав священнослужитель.

Глава 4

Повернення священнослужителя до власної єпархії

Арт. 21. §1. Пресвітер, який виконує служіння в іншій єпархії на підставі угоди про тимчасовий переїзд, повинен повернутися до власної єпархії у зв'язку з:

- 1) відкликанням власним єпархіальним єпископом або відпущенням з боку єпархіального єпископа, який приймає (пор. кан 362, §1 ККСЦ);
- 2) завершенням терміну дії угоди про тимчасовий переїзд.

§2. Тому, хто законно повертається з іншої єпархії до власної, повинні бути збережені та забезпечені всі права, які він мав би, якщо б виконував священнослужіння в ній (пор. кан. 362, §2 ККСЦ).

Арт. 22. Священнослужитель, який перебуває поза власною єпархією на підставі безпосереднього підпорядкування Отцю і Главі УГКЦ, повинен повернутися до власної єпархії після виконання завдання, дорученого Отцем і Главою УГКЦ.

Арт. 23. Священнослужитель, що перебуває поза власною єпархією на підставі дозволу, про який мова в кан. 386, §1 ККСЦ, повинен повернутися до власної єпархії із закінченням терміну, на який був наданий дозвіл, із збереженням арт. 2, §2.

Глава 5

Прикінцеві положення

Арт. 24. Цю Інструкцію затверджує Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви. Вона є обов'язковою до виконання для всіх священнослужителів, які належать до Української Греко-Католицької Церкви.

Арт. 25. Інструкцію проголошує Отець і Глава УГКЦ. Вона набирає чинності з дня, окресленого в декреті проголошення (пор. кан. 112, §1, 1489, §2 ККСЦ).

ДОДАТКИ

Додаток 1

Прохання про дозвіл на виїзд за кордон

Єпархіальному єпископу ... єпархії УГКЦ

отця...

Прохання

Преосвященний владико, прошу Вашого дозволу на виїзд у місто... (країна), яке розташоване в межах території... єпархії, від... до... у зв'язку з... У разі перевищення терміну перебування зобов'язуюся невідкладно Вас повідомити.

Дата

Підпис

Документ для виїзду священнослужителя за кордон

ПОВІДОМЛЕННЯ

Я, (вказати ім'я) , єпархіальний єпископ ... єпархії, надаючи всечесному отцю ... дозвіл на виїзд до міста ... , яке розташоване в межах канонічної території ... єпархії, засвідчую, що всечесний отець ... ніколи не притягувався до кримінальної відповідальності (як канонічної, так і цивільної) у справах, які стосуються злочинів, пов'язаних із порушенням прав неповнолітніх і вразливих осіб.

Дата

Підпис

**Прохання про дозвіл на проживання поза власною єпархією
у зв'язку з виходом на емеритуру**

Єпархіальному єпископу ... єпархії УГКЦ

отця...

Прохання

Преосвященний владико, у зв'язку з виходом на емеритуру, прошу Вашого дозволу на проживання в місті/селі ... району... області, яке розташоване в межах канонічної території ... єпархії за адресою:..., тому що...

Дата

Підпис

Повідомлення для єпархії нового місця проживання

Єпархіальному єпископу ... єпархії УГКЦ

єпархіального єпископа... єпархії УГКЦ

Повідомлення

Преосвященний владико, повідомляю Вас, що до мене звернувся всечесний отець ... , священник ... єпархії, із проханням надати йому дозвіл на проживання в місті/селі ... р-ну ... області, яке розташоване в межах канонічної території очолюваної Вами єпархії, у зв'язку з виходом на емеритуру та ...

Порадившись із колегією єпархіальних радників ... єпархії, я видав дозвіл на проживання всечесного отця ... в ... за адресою: ...

Як єпархіальний єпископ ... єпархії, до якої належить всечесний отець ..., бажаю запевнити Вас, що проживання вищезазначеного священнослужителя в межах канонічної території очолюваної Вами єпархії не спричинить жодних проблем чи незручностей для Вашої єпархії.

Належне утримання всечесного отця ..., відповідно до приписів кан. 390 ККСЦ, гарантую.